דערטיט וואס איך
געברויך
ווינדזארטישזאלץ
עס איז געמאכט אין
קענעדע

א אונרוהיגע נאכט

פון יהודה שטיינבערג.

בערקע און מאטעל זיינען צווי בחורים וואס פערברענגען שטענדיג אין אדמור"ס קלויז.

שוין דריי יאהר זינט זיי האבען דארט קונה שביתה געווען. דארט זיצען זיי תמיד, לערנען טאג און נאכט "נגלה" און "נסתר". דארט כאפען זיי אויף א דרעמעל ביי נאכט אויף א ווייל, ווארום שלאפענדיג אויף די הארטע בית המדרש־בענק איז ניט אזוי שווער אויפ־צוכאפען ביי נאכט פון שלאף און נעמען זיך צום לעהרנען תורה לשמה.

דארט בעקומען זיי אויך צוויי מאל אין טאג עסען פון אדמו"ר'ס קיך, וועלכע ... זיך אויף' הויף, רעכטס פון ...

... חוץ דעם אדמו"רס הויף ווייסען ... זיך אז עס איז נאך א מרחץ פאראן ... שטאדט און א גאס וואס פיהרט ... מרחץ.

און אין דער גאס איז אויך געוועל־... און הייזער פאראן, אין וועלכע מען ... וואהנען. בערקע און מאטעל האָ־... אבער קיין שום שייכות ניט צו אט ... געוועלבער און הייזער, דעריבער ... ווייסט עס פאר זיי גלייך ווי זיי עקזיס־... טירען גאר ניט.

... ביי מאטלען האט זיך שוין אנגעהויב־... ען שיטען א בערדיל און ביי בערקען ... האט זיך ערשט אנגעהויבען ווייזען האר ... אויף דער אויבערשטער ליפ. דעריבער ... דרעהט שטענדיג די האאר פון בארד און ... האט גרויסע צרות וואס זיי זיינען נאך ... ניט גענוג לאנג. ער זאל זיי שוין קאנען ... אויף דעם פינגער פערדרעהען, און יע־... ער גרייזעלט זיך שטענדיג די פאות ... און איז זיך שטארק משמח, וואס ווי־... פיעל ער זאל זיי ניט דרעהען און גרייז־... לען, בלייבט נאך אלץ איבער אין זיי ... א שעור פאה.

און חאטש בערקע איז יונגער פון מאטלען אויף גאנצע צוויי יאהר, פון ... דענסטוועגען אין נסתר איז ער גרעסער ... פון דעם חבר.

מאטעלס כח איז גרויס נאר אין נגלה. און דעריבער שטענדיג ווען זיי לעהרנען עץ חיים, האלט בערקע אין איין קוקען אויף מאטלען ער שטעלט אן אויף איהם זיינע צוויי גרוי־סע און פולע אויגען, גלייך ווי ער וואלט וועלען אריינדרינגען אין הארץ פון חבר און געוואהר ווערען אויב ריכ־טיג צו ער האט משיג געווען דעם ענין, ווי געהעריג.

און דאס אייגענע איז אויך ווען זיי לערנען נגלה, און בריה'ן זיך צו געפינען עפעס א מחלוקת צווישען רש"י און רבינו תם, חאטש אין פלוג ווייזט אויס אז זיי רעדען איין זאך און זיינען ניט מחולק — דאמאלס לויפען ארום מא־טילס אויגען און שטעלען זיך יעדעס מאל אב א לאנגע ווייל'ע אויף בערקען, גלייך ווי ער וואלט וועלען ביי איהם דערגעהן צו ער האט איהם אין גאנצען פערשטאנען.

זיי האבען אבגעגעסען זייער אבענד ברויט, אבגעלעהרענט זייער גאנ־צען שעור און הויבען זיך שוין אן צו כא־פען זיי א דרעמעל, די הכנות מאכען זיי, זייענדיג זעהר אויפגעלעגט. איי־נעם פון זיי האט זיך היינט איינגעגעבען אבפרעגען דעם "פני יהושע", און דעם דין פון "שרפת בת כהן", וואס האט מזנה געווען, און דער צווייטער האט היינט עפעס מחדש געווען נאך א נייעס בנוגע צו דער "ספירת יסוד" און איהר שייכות צו יוסף הצדיק. דעריבער איז איהם ערשט ערקלעהרט געווארען כמה ענינים בנוגע צום יסוד פון זווג צווישען קודשא בריך הוא און דער שכינת.

זיי האבען פאר זיך איינגעריכטעט זייערע געלעגערס. זיי האבען צוגערוקט איין בענקעל צום צווייטען, אזוי אז זייער צופוסען זאל ניט אויסקומען אנטקעגען "ארון", האבען אונטערגעלעגט צוקא־פענס אלטע פסול'ע טלתים און יעדער האט זיך געלעגט אויף זיין ארט.

בערקע דרעהט זיך קעהרט זיך פון איין זייט אויף דער צווייטער און מאטעל הויבט שוין אן איינשלאפען.

— מאטעל! שלאפסט?

— ניין, וואס איז דען?

— איך פרעג אזוי, פשוט — מאטעל ווי איז דיין מיינונג וועגען — למשל — — אנטקעגען וואס איז עפעס דיא "חטאת נעורים?" שאלה?

— פשוט, איך פרעג דיין מיי־נונג, צו מען האט אונז שוין מוחל גע־ווען אונזערע חטאת נעורים?

— איך ווייס? איך רעכען, אז מען האט שוין מוחל געווען. לערנען מיר דאך תורה לשמה! געפינען מיר זיך דאך אונטער דעם אדמו"רס דאך! היינט ווי פיעל תקונים האבען מיר שוין געמאכט אז מיר זאלען מתקן זיין, דאס וואס מיר האבען פוגם געווען מיט יענעם ענין.

— און איך — מיר ציטערט דאס הארץ זעהר.

— פאר וואס?

— פאר וואס?! איך האב א סמן.

— וואס פאר א סמן?

— וואס פאר א סמן? עס איז, המשל, א דבר ידוע אז א אדם כשר קאן זיין יצר הרע ניט האבען צו א צדיקס פרוי.. און איך —

יענער האט אויפגעהויבען דעם קאפ און פון דער פינסטער האט ער זיך איינ־געקוקט אין חברס פנים.

— וואס רעדסטו? כלכי שנשתמש בו קודש?!

— חס ושלום! ניט צו איהר תחיה, נאר — צו דער יונגסטער טאכטער — צו ריבעלען.

— דאס איז נאך קיין ראיה ניט, אדרבה פערקעהרט. איך האב ליעב אלסדינג וואס האט א שייכות צום ער זאל לעבען, אפילו די אלטע סאסי, וואס קאכט אונז מיטטאג איז מיר אויך ליעב.

— יא, נאר פונדעסטוועגען האב איך מורא. איך בין זיך חושד, אז איך האב חס ושלום א פגיה דעריבער און עס איז א מעשה יצר הרע, והא ראיה, אויף דער רביצין האב איך ליעב צו קוקען דוקא ווען זי פערשטעלט דאס פנים מיט די הענד און בענשט ליכט, אדער דאמאלס ווען זי לויפט איילענדיג זיך אין דער ווייבערשער שוהל, דאמאלס איז זי ווירקליך א וואונדערבארער מענש, ממש, א חצי־צדיק; דערקענסט אין איהר אז זי ווייס צו וואנען זי געהט און וואוהין זי געהט. אויף איהר אבער — אויף ריבעלען, האב איך ליעב צו קוקען דוקא נאך אין אנדערע מאמענטען — דאס איז שוין ביי מיר פון יענעם פריהמארגען אן, אין וועלכען איך בין אויפגעשטאנען גאנץ פריה ווי מיין מנהג איז שטענדיג, און בין פון קלויז ארויסגעגאנגען און זי האט אין יענעם מא־מענט אויפגעעפענט דעם פענסטער פון איהר שלאף־צימער און האט ראשה ורובה אריבערגעבויגען.

— מאטיל?

— איך הער.

אט למשל, ווייס איך, אז די רביצין זאל געזונד זיין איז א ביסעל א גרינליכע און אז די באקען איהרע זיינען איינגע־פאלענע און זי איז א צדקת גדולה, מעהר אבער ניט.

און בנוגע צו ריבעלען קען איך דיר זאגען נעגוי די מאס פון איהר נאז אפילו איך ווייס ניט נאר די פארב פון איהרע אויגען, וואס איז עהנליך צו אמת'ע תכלת, איך ווייס אויך אלע בעוועגונ־גען פון איהרע אויגען זייער ארומלוי־פען און ווארפען זיך. די ברעמען איהרע וואלט איך דערקענט אפילו אהן איהר פנים.

ווען איך זאג שיר השירים ערב שבת און קום צו מציץ מן החרכים, דערזעה איך באלד די שמאלע שפעלטעלע וואס צווי־שע איהרע ליפען ווען זי שמייכעלט.

נעכטען האב איך זיך מתעמק געווען אין די הלכות פון דופן עקומה, האב איך זיך דערמאהנט אין דער משופע'קייט פון איהר ברוסט פון הארץ ביז צום האלז.

איך לעהרען מיין שעור המשמיע קול בשבת, און עס ווייזט זיך מיר אויס, אז איך הער דאס קול פון איהר געעלכטער וואס פיהלט אן דעם גאנצען חלל פון הויף. הויב איך אויך אן לאכען, און פון געלעכ־טער געה איך אריבער צו געוויין, איך רע־כען אז דאס געוויין נעהמט זיך מיר ווייל איך האב דאמאלס א הרהור תשובה.

בערקעס קול ווערט דאמאלס צארט, ווייך, און יעדעס מאהל ווערט עס איבער־געריסען און עס שניידט דורך דאס פינס־טערניש פון קלויז.

מאטעל האט זיך אויפגעזעצט, האט אנגעשפארט די הענד אויף די קניהען, דעם קאפ אריינגעלעגט צווישען די הענד און האט אויסגעהארכט מיט רחמנות און מיטלייד דעם חברס ודוי.

און איך ווייס ווי דער ענין איז שטארק הארב, א חוץ דעם רחמנא לצלן — בין איך דאך נאך א מועל בקדשים, און פאר אזא זאך זיינען דאך די אצילי בני ישראל און נדב ואביהו געשטראפט געווארען אויף דעם בארג סיני. און איינמאהל האט זיך מיר אויסגעוויזען אין חלום, אז איך נעהם ארום א ספר תורה, וואס האט פונקט ריבעלעס צורה, און ווי איך האלט זי אט אזוי ארומגענומען איז זי פון מיינע הענד ארויסגעפאלען און אלע שמות הקדושים זיינען פון איהר ארויסגעפלוי־גען.

דאס אלעס ווייס איך אליין. איך קען אבער ניט פערטרייבען די הרהורים פון הארץ בפרט ווען איך זעה זי בחוש, פער־שטעהסט, ווען איך זעה זי מיט מיינע גשמיות'דיגע אויגען דאמאלס פערגעס איך אלעס, דאמאלס זעה איך נאר איהר.

און אמאל זאגט מיר דער יצר הרע, אז איך האב ניט וואס צו מורא האבען פאר דינו של גיהנום, ווארום דאס איז ניט קיין אשה פשוטה, פערשטעהסט א אשה צו זינדיגען, און אז אלץ וואס איך האב ליעב אין איהר איז נור דער הייליגער ניצוץ, דער געטליכער ניצוץ, וועלכער מוז אודאי האבען א שייכות צו מיין שורש נשמה, און דעריבער ציהט עס מיר אזוי צו איהר. וואס רעכענסטו וועגען דעם.

— מאטיל!

— דאס איז א נסיון — ענטפערט איהם צורודערט זיין חבר — איך זאג דיר אז עס איז א נסיון. דו דארפסט זיך שטאר־קען ווי א לייב, בערקע, דו וועסט האבען פיעל שכר.

— יא, בעשליסט בערקע, פיהלענ־דיג זיך אביסעל געשטארקט דורך דעם חברס רייד. מען בעדארף גובר זיין דעם יצר הרע.

בערקע האט באלד גענומען זיך צו מלחמה האלטען מיט דעם יצר הרע, פער־טריבען פון הארץ די הרהורים, פערטיפט זיך אין עפעס א מהר"ם שיף קשיא און איז אזוי איינגעשלאפען עוסק זייענדיג אין דברי תורה.

נאר מאטיל דרעהט זיך פון איין זייט אויף דער צווייטער.

— בערקי? בערקי? דו שלאפסט בערקי?

— ניין, איך האב ערשט איינגע־דרעמעלט. וואס איז דען?

אזוי פשוט; איך קען ניט איינשלאפען הרהורים רעים.

— פערטרייב זיי פון הארץ.

— זיי קומען אבער ניט פון דרויסען זיי געהען ארויס פון הארץ.

— נו, א, איך טאר ניט רעדען, איך האב שוין געזאגט "המפיל".

אויפמערקזאם
לידים - טיילארס

דיא וויכטיגסטע זאך אין אייערע ביזנעס איז צו מא־כען גארמענטס מיט א פּער־פעקט פּיט. — כדי דאס צו מהאן מוזט איהר האבען פאל־קאמענע פארמס. די

דייל ברענד

געמאכט צו פאסען קאנאדיען פרויען פאר דעם קאנאדיען מאנופעקטשורער איז דער פארם וואס דארפט.

- DALE -
WAX FIGURE Co. Limited
106 FRONT STREET East

טעלעפאנס:
3023 — — — מעין
1923 — דושאנקשאן

טאראנטאר אידען זיינען איינ
געלאדען צו קומען זעהען
די סאניטארישע איינריכטונג
פון די
סיטי פאלטרי מארקעט
Sity Poultry Market
Queen St. West

יעצט איז די צייט! ווארט ניט אויף די לעצטע מינוט, ארדערט אייער סוט און אווערקאוט פיר יום טוב פון די בעסטע פירמא

יונייטעד טיילארס, 89 קווין וו.

$10.98

סוט אדער אווערקאוט

מיר האבען יעצט אריין געקראגען פון די גרעסטע ענגלישע און סקאטלענדער וואלען מיללס אונזער פאלל סטאק פון סערדזשעס פענסי טווידס, און וואר־סטעד.

אונזער נאמען איז א גא־ראנטי פיר ארבייט, סטייל און קוואליטי.

יעדער סוט אדער אווערקאוט ווערט געמאכט צו ארדער.

UNITED TAILORS, 89 QUEEN ST. WEST

די לאגע פון דער אינדוסטריע אין דייטשלאנד

אן אונטערטהאן פון א נייטראלער מלוכה איז ארומגעפאהרען אין דייטש־לאנד און איצט גיט ער איבער זיינע איינ־דריקען וועגען דער לאגע פון דער דייט־שער אינדוסטריע.

די דייטשע אינדוסטריע האט בעקומען א שטארקען קלאפ דורך דער ארויסטרע־טונג פון איטאליען.

וואס די דייטשען זאלען ניט רעדען וועגען דעם גלענצענדען צושטאנד פון זייער אינדוסטריע וועט די דאזיגע בע־שטעטיגונג ניט שטימען מיט דער ווירק־ליכקייט.

די דייטשען האבען איצט פובליקירט סטאטיסטישע ידיעות וועגען דער אינ־דוסטריע, דערביי האבען זיי זיך נאר בענוצט מיט ידיעות וועגען אייזען און קויהלען, וואס דערפון קען מען ניט דרינ־גען וועגען דעם צושטאנד פון דער אלגע־מיינער לאגע.

ביז דער מלחמה האט מען אין דייטש־לאנד אויסגעארבייט א מיליאן מיט זעקס הונדערט טויזענד טאן אייזען. 587,00 מאן אין חודש אויגוסט און 740 טויזענד איצט. און קויהלען איז געווען 268 טוי־זענדטאן פאר דער מלחמה און איז געפא־לען אין א משך פון א חודש 77 טויזענד טאן און איצט האט זיך אויפגעהויבען ביז הונדערט דריי און אכציג טויזענד טאן.

די ערשטע טעג פון דער מלחמה האבען די פאבריקאנטען פערלוירען די קאפ. עס האבען זיך פערמאכט א סך אונטערנעה־מונגען, עס האט זיך אנגעהויבען א שרעק־ליכע ארבייטסלאזיגקייט, נאר די ארגא־ניזאציאנס פעהיגקייט פון די דייטשען און זייער קענטשאפט זיך צוצופאסען צו די אומשטענדען האט געבראכט דערצו, אז אין דער אינדוסטריע האבען זיך בע־וויזען סמנים פון לעבען.

דער גרעסטער טהייל פאבריקען און זאוואדען האבען זיך "מיליטאריזירט" און האבען אנגעהויבען מאכען בעשטע־לונגען פון מיליטער־אמט. איינער פון די אנפיהרער פון דעם גרויסען אינדוסטריע סינדיקאט אין שלעזיען האט געזאגט דעם קארעספאנדענט, אז זיינע זאוואדען הא־בען זיך צוגעגרייט אריבערצוגעהן אויף מיליטער ארבייט נאך אין דער צייט פון שלום.

פריהער פון אלץ האבען די אינ־דוסטריעלער אנגענומען מיטלען, אז דיא מיליטערישע בעשטעלונגען זאלען צו־טהיילט ווערען אלע פאבריקען פראפארצ־יאנעל, אבהענגיג פון דער ארבייטס־פע־היגקייט פון די אונטערנעהמונגען.

די פערמיטלער און ספעקולאנטען וואס מאכען געווענליך גוטע געשעפטען, און ערפילען ניט קיין שום ווירטשאפטליכע פונקציעס זיינען דערווייטערט געווארען.

דייאמאנדס

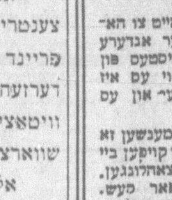

$1 $2 $3 וועכענטליך.

איהר האט יעצט די געלעגענהייט צו הא־בען דעם פיינסטען דיימאנד אדער אנדערע דושולערי דורך "אס קרעדיט סיסטעם פון דושייקאב בראדער. דייאמאנדס ווי עס איז בעוואוסט ווערט אלע מאל טייערער און איז אן אייביגהייט.

מיר געטרויען יעדען עהרליכען מענשען זא דאס איהר האט די געלעגענהייט צו קויפען ביי אונז דייאמאנדס מיט דן לייכטסטע אבצאהלונגען. ספעשעל דיסקאונט 10 פראצענט פאר קעש. דושייקאב בראדערס 15 יאנג סטריט ארקייד.

דעם 8־טען אויגוסט האבען די צוויי גרעס־טע דייטשע אינדוסטריע ארגאניזאציעס זיך פעראייניגט אונטערן נאמען "דער מיליטערישער קאמיטעט פון דער דייט־שער אינדוסטריע". די דאזיגע אנשטאלט פערנעהמט זיך ניט נאר מיט פארטהיילען די בעשטעלונגען, נאר אויך מיט דעם געבען מאטעריעלע און מאראלישע הילף די אינדוסטריעלער.

אויף צו שטיצען די אונטערנעהמונג זיינען געשאפען געווארען "מיליטערישע בענק" וואס ארבייטען אונטער דער פיה־רונג פון דער רייכסבאנק.

אין בערלין איז ארגאניזירט געווארען א צענטראלע ארבייטס ביורא וועלכע פער־נעהמט זיך מיט דעם זוכען און פערשאפען ארבייט. אין דער דאזיגער ביורא זיינען פאראן פארשטעהער פון די ארבייטער און קאפיטאליסטען.

נאר ביי דער גאנצער ארגאניזירטקייט פון די דייטשען וועלכע מאכען פון פאר־טע פיאנא פאבריקען קויהלען זאוואדען קענען זיי ניט אויסארבייטען קיין רויהע מאטעריאלען.

די זאפאסען פון די רויהע מאטערי־אלען פערקלענערען זיך און איצט ווען עס איז פערשפארט געווארען די טיהר פון איטאליען איז די לאגע געווארען נאך ער־גער. עס פערשטעהט זיך אז קיין שום הכנות העלפען ניט צו פערגרעסערען די זאפאסען פון קופער, בענזין, נאפט, אויל, קויטשוק און זא ווייטער.

דער מעטש
פון טאג

איז דער פערפעקטירטער פרא־דוקט פון אריבער 60 יאהר עקספע־ריענס אין מאכען פון מעטשעס.

עדדי'ס
סיילענט פארלאר

אויב עס ווערט גוט געהאלטען און ריכטיג אנגעצונדען און סיי וואס פאר א ראף סורפיים איז גאראנ־טירט צו געבען א סטעדי און ריינע ליכט — דער ערשטער רייב.

THE E. B. EDDY
CO., LIMITED
HULL, - CANADA

פארטזעצונג פון פיידזש 4

ווילען זי אויסליידיגען. ווען ניט גרא־וויטאציע וואו וואלטען מיר אנגע־שפארט?"

און זיין גאנץ לעבען האט זיך קאנ־צענטרירט אויף גראוויטאציע. זיינע פריינד ווען זיי האבען איהם פאר מיילען דערוועהנט זיינען זיי — להכעיס דער גרא־וויטאציע — אוועק פון איהם וואו דער שווארצער פעפער וואקסט.

אלעס האט ער געמאסטען מיט איין מאס — מיט גראוויטאציע.

ער האט איבעראל "געפרעדיגט" גראוויטאציע.

ווי דער האן, וואס רעכנט, אז מיט זיין קוקורעקו רופט ער ארוים יעדען פריה מארגען די ליכטיגע זון, פלעגט ער מיינען אז אויב מען וועט ניט פרעדיגען וועט צו ביסלאך צו ביסלאך ווערען אויס גראווי־טאציע! און ער האט געפרעדיגט.

אלעס אין לעבען איז פאר איהם געווען טויט אויסער "זיין" אלמעכטיגע גראוויטאציע.

ביז אונזער וויסענשאפטס מאן איז אוועק געפאהרען צו זיין שוועסטער.

אמת, דאס האט ניט געהאט צו טהון מיט זיין ליבלינג גראוויטאציע, מען איז דאך אבער נאר א מענש, און דער יצר הרע איז גרוים, ער האט זיך געלאזט פער־פיהרען.

און אוים גראוויטאציע!

צי א שטארקע ליעבע, צי עפעס אן אנדער אידעע, און פיליכט עולם הזה — דאס איז אויך אמאל אן אינטערעסאנטער ענין — יעדענפאלס ער האט כמעט ווי פערגעסען אין גראוויטאציע. און ווער ווייס וואס פון די פלאנעטען וואלט גע־ווארען, ווען ניט א קליינער אינצידענט:

זייענדיג ביי דער שוועסטער וואו ער האט שוין אין גאנצען פערגעסען, אז עס עקזיסטירט נאר אויף דער וועלט א זאך וואס מען רופט גראוויטאציע, האט ער צוליעב עפעס זיך געדראפעט אויפ'ן בוי־דעם און, פערלירענדיג זיין גלייכגעוויכט, איז ער אראבגעפאלען און האט זיך צעק־לאפט דעם קאפ.

ווען ער האט זיך אין בעט אויפגע־כאפט און האט אנגעהויבען צו בעגרייפען וואס דא איז געשעהען האט ער זיך דער־מאהנט אין גראוויטאציע...

איך קאן א צווייטען וואס האט תמיד געפרעדיגט קלאסען־קאמפף, ער האט עס, אנשטאט א פאקט, פאר אן אידעאל גע־רעכענט.

פלוצלונג איז זיין פאטער קראנק גע־ווארען און ער האט געמוזט מיט זיין ברו־דער דעם בורזשוק ביים קראנקען טאטען זיין.

ער האט געמיינט אז — אוים קלא־סען קאמפף!

ווען ער האט מיט א צייט שפעטער געארבייט ביי דעם זעלבען ברודער, דעם בורזשוק, האט איהם דער ברודער, פאר פאדערען א בעסערע פרייז, פון אלע שטי־גען ארויסגעווארפען.

ווען ער איז געלעגען צעבראכען און צעגליעדערט אין שטוב פון דעם זעלבען ברודער מיט וועלכען ער האט פאר א צייט ביי איין בעט, צוליעב דעם פאטער'ס קראנקהייט, געמוזט שטעהען, האט ער ערשט בעגריפען, אז קלאסען קאמף איז א פאקט. מען מוז דאס ניט פרעדיגען, נאר ערקלעהרען, און ווען מען פערגעסט אין דעם, קומט דאס לעבען און דערמאהנט אז האנדעלשאפט איז ניט קיין ברודער־שאפט...

* * *

איך האב דאך אייך פון אנהויב גע־זאגט, אז ניט היינט קאן איך שרייבען מיט א טאלק.

פיליכט ווען די וואלקענס וועלען צע־טריבען ווערען און עס וועט ווידער זיך ווייזען א קלארער און בלויער הימעל, און עס וועט וואהרשיינליך ווערען מעהר טאלק אין לעבען און, פאלגליך, אויך אין שרייבען, און מיר וועט, האף איך, אויך געלונגען צו שרייבען מיט מעהר טאלק.

* * *

און ווי א חכם האט געטהון מאיר בלינקין, אונזער ליעבער מאיר בלינקין, ער האט גאר איבערגעלאזט דאס וועלטעל. "אויב אזוי", האט ער געזאגט, "איז גלייכער גאר ניט".

גערעכט, ליעבער פריינד בלינקין, גאנץ גערעכט, איידער אזוי איז טאקי גלייכער גאר ניט.

איהר דארפט
די פארמערס דיירי

צו האלטען אייער פאמיליע אין בעסטען געזונד — צו העלפען אייערע קינדער וואקסען — צו פיהרען אייער היים עקאנאמיש — איהר דארפט די דיענסטע פון

THE FARMERS' DAIRY

23 טיקעטס
פאר $1.00

די ריינערע, רייכערע, פרישע־רע מילך קאסט נור די זעלבע ווי געוועהנליכע מילך. ווא־רום זאט איהר ניט טעלעפא־נירען פאר א טרייעל ארדער יעצט?

טעלעפאן
עדעלייד 400